

Telegraful Român.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției »Telegraful Român«, str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de trei ori 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Nr. 2993/1914 Școl.

Notificare oficială.

Conferențele învățătoarești cercuale, cari aveau să se țină în Octombrie a. c., din cauza împrejurărilor actuale se amână pe timp nedeterminat.

Sibiu, din ședința consistorului arhidiecezan, ca senat școlar, ținută la 28 August 1914.

Consistorul arhidiecezan.

Nr. 10421/1914 Șc.

Notă oficială.

Din cauza împrejurărilor actuale, cari au o puternică influență și asupra vieții școlare, experiențele ce aveau să se facă în unele școli de ale noastre cu învățământul alternativ, conform instrucției date sub Nr. 8147 a. c. vor trebui amânate până la anul viitor.

Sibiu, din ședința senatului școlar, ținută la 28 August 1914.

Consistorul arhidiecezan.

Comori sufletești.

Sibiu, 18 Septembrie n.

Un mare bărbat de stat al trecutului mai îndepărtat ar fi spus, că pentru purtarea de războaie cu bun succes nu se cer decât trei lucruri: bani, bani și earăși bani. Va se zică, numai bani. Celce are bani destui când se apucă de războiu, are se învingă cu siguranță.

Se va cuprinde mult adevăr în vorbele acestea, pentru că banul poate se procure multe favoruri și poate se acopere multe lipsuri și lacune în cursul purtării războiului. Pe bani se pot procura arme bune, tunuri escelente, se pot prevedea soldații cu îmbrăcăminte bună și potrivită și se poate purta de grije de alimentarea lor regulată, firește, între marginile posibilității. Soldați, adevărat, că nu se mai pot cumpăra pe bani, dar soldați are se dee fiecare țară, fiecare stat, atâta câți poate.

Vorbele cu mult simbur. de adevăr se vor fi potrivit însă numai pentru vremile trecute, nu se mai potrivesc și pentru zilele noastre. Încă în războiul purtat între Rusia și Japonia s'a putut constata, că nu numai bani și nu numai soldați mulți se cer pentru purtarea războiului, ci se cere încă ceva: *târie morală, însuflețire*, la cei intrați în foc. Insușirea aceasta au avut-o soldații Japoniei, și de aceea, cu toate că după număr trupele Japoniei erau mai inferioare, cu mult mai inferioare trupelor rusești, — le-au bătut totuși pe acestea, fiindcă acestea erau lipsite de orice însuflețire, de orice entuziasm pentru războiu.

S'a dovedit însă și mai bine în războiul prim balcanic, purtat de către statele mici din Balcani în contra Turciei, că nu bani se cer pentru a se

putea duce războiul cu bun succes la sfârșit, ci voe și însuflețire. Statele mici balcanice sunt doară toate state serace, cari n'au nici bani, nici credit prea mare în străinătate, iar afară de aceasta armatele lor nu erau nici pe jumătate atât de numeroase ca ale Turcilor. Și totuși au învins pe Turci. Nu cu banii, nu cu oamenii, — ci cu energia și cu însuflețirea oamenilor duși la războiu.

În cursul războiului care decurge acum în trei părți de lume, s'a arătat apoi și mai bine, până la evidență, că mijloacele materiale de putere, numărul soldaților, numărul tunurilor, armatura și îmbrăcămintea bună, toate acestea nu sunt de ajuns pentru a încheia lupta începută cu rezultat mulțumitor, ci se mai cere, ori în prima linie se cere: dispoziție bună sufletească, însuflețirea trupelor și convingerea lor, că poartă lupta pentru bunurile cele mai scumpe ale poporațiunii din care fac parte. Se cere deci o disciplină isvorâtă din suprema moralitate, care dă putere celui mai slab ca să învingă pe cel mai tare, atunci când acesta e lipsit de această forță superioară. Soldații noștri au făcut minuni în Galiția, cum se spune, cu toate că aveau se lupte în contra unor trupe de trei ori mai numeroase decât ale noastre. De ce? Pentru că au luptat mănate de simțul de datorie față de tron și de patrie, au luptat cu însuflețire și în firma convingere, că luptând pentru o cauză dreaptă, ei trebuie se învingă.

Pe lângă tunuri, arme moderne, muniție suficientă, soldați sănătoși trupește, se mai cere deci, ca soldații se fie sănătoși și sufletește, se meargă cu voe și cu însuflețire la războiu, pentru că atunci cu adevărat fac minuni. Îngrijirea de sănătatea sufletească a soldaților revine celor dela conducere, cari au se o cultive în vreme de pace, pentru vremea de războiu. Sufletele au se fie pregătite din vreme pentru emoțiile cele mari prin cari vor avea se treacă. Și pot se fie pregătite numai astfel, dacă nu e jignit nime în sentimentele sale, în comorile sale sufletești, nici în vreme de pace, cum nu e jignit în vreme de războiu.

Li se va fi dat ocaziunea multora, ca se poată face studii și se poată constata, că ce provoacă la soldatul român însuflețirea cu care a plecat el de astădată în războiu, ca să-și apere patria și tronul? De tron el e toarte departe, și din splendoarea tronului nimic nu să revarsă asupra sa.

Și totuși știe și poate să se însuflețească pentru patrie și tron? Da, pentru că așa îl învață biserica sa, așa îl învață cărturarimea sa, mai ales preoțimea sa, și așa îl învață presa sa. Soldatul român știe, că e dator să-și verse și ultima picătură de sânge pentru tron și patrie, și el cu drag și-o dă. Dar și-o dă *ca Român!* Pentru că el știe și aceea, că e Român, și *ca Român* vrea

să fie de ajutor acelora, cari îi reclamă ajutorul. Dar el vrea ca și alții se știe, că el *ca Român* merge la războiu pentru patrie și tron; și de aceea își împodobește pieptul cu cocardă națională română, în jurul chipiului își pune panglică tricoloră română și pe seama batalionului seu, compus din Români, că și el, procură steag românesc, sub care merge apoi orbește înainte, fără a cunoaște pedecă ori primejdie. Farmecul care îl atrage pe câmpul de războiu este deci pentru soldatul român dorul de a arăta, că și el e din aceeași stofă din care erau eroii dela Grivița, despre cari a citit ori a auzit, frați de ai lui, de un sânge și de o lege. Și el vrea, ca lumea se știe, că el e din acelaș neam; de aceea îi trebuie semne distinctiv: steag în colorile sale românești, cocardă și panglici tricolore. Împodobit cu ele și lăsat în voea lui să-și cânte cântecele sale naționale, — soldatul român e în stare apoi să se lupte și cu iadul întreg.

Ca Român merge soldatul nostru la războiu, ca Român își varsă el sângele pe câmpul de luptă pentru patrie și tron, atunci când e chemat pe câmpul de războiu, dar tot ca Român vrea el se și trăiască în vreme de pace și ca Român vrea se fie de folos statului din care face parte. În vreme de pace el încă își cântă cântecele sale naționale și încă-și poartă colorile sale naționale, pe pălărie și la brâu, dar vin jandarmii și îi spun, că nu e permis se cânte cântece naționale și nu e permis se poarte colorile naționale, cari i se și iau cu puterea, dela brâu și de pe pălărie. Și se iau sub pretextul, că prin purtarea lor se face demonstrație, fiind ele colorile unui stat străin.

A trebuit se vină războiul acesta mare mondial, pentru că să se constate, că Românul nu demonstrează cu colorile sale naționale, și nu-și exprimă prin ele alta, decât numai loialitatea, patriotismul și naționalismul, exprimă deci aceea, la ce prin jurământ s'au obligat înaintașii sei în adunarea mare națională dela Blaj, ținută în anul 1848, anume: de a fi în veci credincioși tronului, patriei și națiunii din care fac parte, acestei trinitați, la care ține tot Românul cu cea mai mare sfîntenie.

A trebuit se vină războiul acesta groaznic, pentru că să se vadă, că colorile noastre românești pot fi purtate fără a fi primejduită prin ele patria. Iar dacă pot fi purtate în vreme de războiu, purtarea lor trebuie se fie permisă în viitor și în vreme de pace. Pentru că prin aceasta se cultivă numai și se întăresc sentimentele patriotice ale Românilor din patrie, se apără și se țin intacte comorile lor sufletești: *alipirea de tron și iubirea de patrie*. Forța evenimentelor ivite a scos din vigoare ordinațiunea ministerială referitoare la suprimarea colorilor naționale române, și tricolorul românesc a ajuns earăși la cinstea de odineoară. La Brașov, Caransebeș, Arad, etc. soldații noștri sub steaguri tricolore românești au

plecat la războiu. De dorit ar fi, ca ea scoasă din vigoare se remână și după terminarea războiului! Pentru că acum e evident, că naționalismul Românului e compatibil cu dinasticismul și cu patriotismul seu.

Relație oficioasă

despre lupta dela Lemberg.

Invingerea dela Hutzwa a creat o situație de războiu, care a făcut cu puțință îndreptarea atacului asupra puterilor rusești, foarte numeroase, intrate în Galiția de est. Recunoscându-se necesitatea, de a fi sprijinită armata noastră, care după luptele dela ost de Lemberg se retrăsese, a primit ordin armata victorioasă în lupta dela Komarow, ca să lase după o scurtă urmărire a dușmanului bătut numai puteri subordonate pe linie, iar greul trupelor să'l posteze între Narol și Ulnow, și să'l grupeze pentru o înaintare în direcție aproape contrară direcției de atac de până acuma, adică spre Lemberg, ceea ce s'a și întâmplat în 4 Septembrie.

Se părea, că Rușii, după intrarea lor în capitala Galiției, cedată lor fără luptă, au intențiunea se ne atace aripa, în direcția Lublinului, crezând că armata noastră retrasă pe linia Grotok poate fi neglesă din partea lor. Dar armata aceasta stătea gata de a intra în lupta ce se aștepta se o dee armata noastră, care venea dela nord spre Lemberg.

Aceasta din urmă se afla în 5 Septembrie pe linia de tren Rava-Ruska-Horiniec, și trecuse peste ea. Ținând și mai departe legătură cu aripa stângă, pe terenul dela Rava-Ruska, a făcut în 6 Septembrie o încovăiere spre dreapta, la Kurniki, și în 7 Septembrie a intrat în luptă serioasă cu puterile dușmane foarte tari, împinse spre nord.

Cu toate aceste succese, s'a aflat de necesară ordonarea unei grupări noue a armatei noastre, fiindcă aripa dela nord, la Rava-Ruska, era amenințată și fiindcă puteri noue, cu mult superioare rusești, înaintau, atât spre armata care lupta înainte la Crasnic, cât și spre cea așezată pe terenul dintre ea și câmpul de luptă dela Lemberg. Când s'au dat luptele grele la ost dela Grodek, în 10 Septembrie, au fost de față la intrarea diviziunii în acțiune Altețele Lor imperiale și regale, Arhiducele *Frideric*, comandantul suprem al armatei și Arhiducele *Carol Francisc Iosif*, Moștenitorul de tron.

Ca în toate luptele și ciocnirile de până acuma, bravele noastre trupe, cari luptă acum de trei săptămâni neîntrerupt, au avut prestațiunile cele mai bune și la Lemberg, arătându-și de nou bravura și destoinicia. În lupta de cinci zile ambele părți au avut pierderi grele. La Rava-Ruska au fost respinse cu multă vărsare de sânge mai multe atacuri de noapte ale Rușilor. Prisonierii ruși, între cari mulți ofițeri, au fost aduși în masse mari,

Din conspectele autorității noastre dela conducerea etapelor se vede, că până acuma au fost trimiși în internul monarhiei 41,000 de Ruși și 8000 de Sârbi, și că au fost cucerite până acuma 300 tunuri de câmp.

Resumându-le toate poate fi constatată, că armatele noastre au putut da piept cu bun succes, în mod activ și în lupte eroice, cu dușmanul superior după număr și vitează și încăpător în bătăie.

Substitutul șefului statului major: *Höfer*, generalmajor.

Războiul.

Marea luptă dintre Germani și Francezi încă nu e decisă până în momentul în care punem pe hârtie șirele acestea. Ziarele franceze și engleze au umplut însă lumea cu tot felul de știri, din cari s'ar putea deduce, că trupele germane ar fi fost bătute. Generalisimul trupelor franceze, *Joffre* însuși, zice-se că ar fi trimis telegramă guvernului francez, în care spunea, că e mândru de splendida învingere, avută asupra trupelor germane, învingere, care a întrecut toate așteptările sale. Față de aceste știri se asigură însă din partea marelui stat major german, că situația pe câmpul de războiu din Franța e bună pentru Germania. Trupele germane se află așezate în poziții excelente, din cari au putut de mai multeori să respingă cu succes atacurile trupelor franceze. Pe unele locuri preputerea colosală a trupelor franceze au silit pe Germani să se retragă, dar pe alte locuri ei au înaintat cu succes. Statul major german e mulțumit cu starea lucrurilor. Mersul luptei e favorabil pentru trupele germane, cari au cucerit până acuma 550 de tunuri, și au făcut mulți prizonieri. Succesele mari, cu cari se laudă Francezii și Englezii, sunt deci niște succese mici și neînsemnate, fără influență asupra deciderii luptei, care nu mai poate întârzia mult.

La granițele sârbești situația e pe deplin mulțumitoare. Afară de divizia sârbească, care pe la Mitrovița a trecut pe teritor austro-ungar, dar a fost bătută și nimicită de tot, au mai intrat și pe alte șase locuri trupe mai mărunte sârbești pe teritorul țării noastre, însă au fost silit să se retragă earăși în patria lor. S'au dat comunicate oficiale, că în Slavonia și în Banat nu se mai află nici un soldat sârbesc. Toate trupele sârbești, cari au trecut pe teritorul monarhiei noastre, au fost bătute și cu mari pierderi împinse îndărăt în Sârbia. Locuitorii din satele dela Dunăre,

cari de frica invasiunii Sârbilor și-au fost părăsit vetrele, s'au întors iarăși la casele lor.

În Galiția, unde sunt concentrate trupele noastre, e pauză încă, iar armata germană a lui Hindenburg, care a scos pe toți Rușii de pe teritorul german și a intrat pe teritor rusesc, punând mâna pe un întreg guvernământ (*Suwalki*), în care a introdus administrație germană, se pare că asemenea odihnește acum. Hindenburg a fost decorat din partea Majestății Sale, Monarhului nostru, cu marea cruce a ordinului Stefan, și cu crucea militară pentru merit, cu decorația de războiu. Despre isprăvile sale întreaga Germanie e încântată. Se așteaptă încă și alte mari învingeri asupra Rușilor dela armata germană, comandată de generalul Hindenburg. În armata aceasta a luptat și principele Ioachim, cel mai tiner fiu al Împăratului Wilhelm al Germaniei, care, cum am fost anunțat, a fost vulnerat pe câmpul de luptă și acum se află în îngrijire medicală.

Comunicat oficios

despre situația trupelor noastre din războiu.

Nu numai despre lupta mare din Franța, ci și despre luptele dela granițele rusești, se dau din izvoare franceze, engleze și rusești, știri eronate, tendențioase și neadevurate, cari, după cum ni se comunică, află crezământ și la cei dela presa din regatul român, cari se pare că nu-și îndreaptă simpatiile spre noi, ceice avem peste două sute de mii de luptători viteji pe câmpul de războiu, ci spre dușmanii, în contra cărora luptă soldații noștri. Dela locul cel mai competent sistem autorisat, ca în fața tuturor știrilor neadevurate, venite din izvoare contrare, să punem următoarele adevăruri nerăsturnabile:

«Față de minciunile plasate din partea biroului de presă rusesc și francez în foile din streinătate, ne provocăm la raportul concis al comandăriei supreme, din care reiese, că am bătut pe Ruși în cele trei săptămâni trecute în două lupte mari și în numeroase ciocniri, că am luat dela ei peste 40.000 prizonieri și peste 300 de tunuri, și că dacă față de preputerea, care înainta în jurul Lembergului, a trebuit să ne retragem în poziții noi, mai tari, operația aceasta de războiu s'a făcut în deplină regulă și în cursul ei dușmanul istovit nici n'a încercat să conturbe trupele noastre. Numai în unele părți mai mici ale uriașei linii de bătăe au ajuns trupele noastre în defavor. Astfel la un atac de noapte au ajuns în situație

foarte grea și unele trupe din *corpul al XII-lea de armată (din Sibiu)* dar tot *corpul acesta de armată a înaintat glorios în 10 și 11 și a bătut pe dușmanul din fața sa.* Armata noastră e acum unită într'o poziție tare, și în cea mai eminentă dispoziție războinică și cu încredere în sine așteaptă momentul nouelor acțiuni, cari după splendidele învingeri din Prusia răsăriteană se prevede că se vor desvolta între raporturi de forțe cu mult mai favorabile. Trupele sârbești, cari au trecut cu câteva zile mai înainte râul Sava, au fugit îndărăt cu pierderi mari și acum nici un sârb nu se află pe teritorul patriei noastre».

Nu ne îndoim, că publicul nostru cetitor va da crezământ acestor adevăruri, stabilite în mod oficios, iar nu scorniturilor venite din alte izvoare.

Apel către dame.

Și până acuma au lucrat multe mâni binevoitoare la căciuli de iarnă și pumnușei, lucruri necesare pentru soldații noștri de pe câmpul de războiu. A sosit acum timpul, care ne silește se adunăm cu grabire lucrurile cari sunt gata. Sunt recercate toate damele, cari s'au ocupat cu astfel de lucrări, se trimite imediat căciulițele de iarnă și pumnușei gata, mai bine prin stațiunea de adunare, oficiului pentru ajutorarea armatei (*Budapest IV Văcziutca 38*). Espedările făcute la adresa acestui oficiu (*Hadsegítőhivatal*) sunt scutite de porto. Fiindcă însă conform incunoștințării acestui oficiu de ajutorare, e trebuință cam de 600,000 de căciuli de iarnă, de pumnușei și de apărători de genunchi (*Knieschützer*), se adresează tuturor damelor rugarea de a se anunța imediat în scris la subscrișul, arătând câtă lână de culoare închisă vreau se cumpere, pentru ca baza aceasta să se poată trimite cantitatea necesară din partea oficiului pentru ajutorarea armatei. Lâna va fi pusă la dispoziție pentru prețul cel mai ieftin posibil. Pentru o căciulă de iarnă se cer 14, pentru pumnușei 7 și pentru apărători de genunchi 12 deca de lână. Afară de aceste lucruri mai este trebuință de 500,000 de cingători și de 500,000 părechi de obiele. Donațiunile damelor au de scop se aperse soldații de pe câmpul de războiu de urmările dezastruoase ale zilelor reci. Rog deci să se facă anunțări grabnice în scris, pentruca munca binecuvântată să fie cât mai curând începută, respective continuată.

Frideric Walbaum,
comes, comite suprem, comisar guvernial.

Lupta dela Lemberg.

Despre marea luptă dela Lemberg, care a ținut cinci zile și s'a terminat, cum știm, că concentrarea trupelor noastre la un singur loc, într'o poziție favorabilă, publică corespondentul marelui ziar vienez „*Neue Wiener Tagblatt*” următoarele păreri trecute prin cenzură, prin urmare autentice:

„Luptele de până acuma, — scrie corespondentul de pe câmpul de războiu al ziarului numit cu datu' de 13 Septembrie nou, — în contra armatei rusești, s'au început cu ofensiva noastră pe ambele maluri ale Vistulei, la stânga până la Kamionka, iar la dreapta până la Frampol și Crasnic, unde s'au dat luptele victorioase. Armata lui *Dankl* ajinse pe urma luptelor dela Crasnic și Jezozina-Duza până aproape de Lublin. Tot atunci înainta armata lui *Auffenberg* spre Cholm. A bătut pe dușman la Zimose, s'a întors spre puterile noue dela ost, cari veneau din spre Bug, și le a respins spre Hutzow. În același timp lupta armata noastră dela Lemberg în contra unor puteri preponderante inimice, cari s'au fost strecurat din spre Brody; a câștigat luptele la Przemislav și Husk, dar în față având o preputere uriașă, a trebuit să se retragă spre Vereșitza, la sud dela Lemberg. A doua luptă dela Lemberg s'a născut astfel, că grupa lui *Auffenberg* s'a întors spre Lemberg, dar la Rava-Ruska a dat de puternice puteri noue rusești. Grupa noastră dela Vereșitza și aripa dela sud au trecut acum în ofensivă. Lupta a ținut de luni până Vineri. Cu toate înaintările victorioase, trupele noastre au trebuit să se oprească în loc, la douăzeci de kilometri înainte de Lemberg, fiindcă pierderile mari nu mai permiteau înaintarea. Prin noue și însemnate grupe de trupe inimice și mai ales prin artileria grea, grupa lui *Auffenberg* devine amenințată la Lublin, în linia ei de etapă, astfel că și ea a fost necesită să se retragă. Aceasta e, în liniamente generale, icoana situației și a dezvoltării ei.

Ar fi însă o greșală mare, dacă situația ar fi primită cu pesimism. Din preponderanța Rușilor, cari au cu multe divizii mai numeroase trupe, reiese necesitatea strategică, de a se evita o prea mare extindere a frontului de bătăe. Afară de aceasta, Rușii d'spun de un număr cu mult mai superior de tunuri. Diviziunile lor au câte șasesprezece batalioane, iar ale noastre douăsprezece până la cincisprezece. Trebuie să ne știm închipu', ce înseamnă o astfel de preputere. Pe lângă aceasta, trupele noastre, cari au luptat neîntrerupt cu vitejie fără părăsire mai multe zile, au suferit pierderi grele și aveau grabnică trebuință de somn și de mâncare. Au luptat fără repauz trei săptămâni, și au trecut neîntrerupt la ofensivă cu o admirabilă ținută de sine. E deci de sine înțeles, că s'a luat măsura de a fi adunate acum trupele la un loc bun și mai ușor de apărat. Ofensiva rusească e acum foarte slabă. Pierderile armatei rusești, cari întrec cu mult pe ale noastre, sunt simțite, cu tot numărul grozav de soldați. Corespondentul doavste care a fost Vineri de față la glorioasele lupte finale dela Grodek a putut constata sigur deșevârșita istovire și foamea groznică a numărului prizonieri rusești. La tot cazul au suferit și bravii noștri soldați sub greutatea opintirilor mari, astfel, că o reabilitare a devenit pentru ambele părți o necesitate inevitabilă, fără a se fi putut provoca decidera luptei. Corespondentul doavste poate raporta din plin convingere, că nu este

FOIȘOARĂ.

Literatură pentru tinerime.

(Fine).

c) *Istoria minunatului Piticot, de un cot cu barbă cu tot.* Cuprinsul: O familie de liliputani, care de frica unor paseri mari, cari în tot anul se năpusteau asupra țării lor și mistuiau pe oameni ca lăcuste, și-a propus să-si părăsească patria primejdioasă, crezând, că cu meșteșugul lor vor putea trăi ori unde.

Statul rudeniilor de a nu-și părăsi patria e nebirgat în seamă. Se găsesc și înțeleși cu căpitanul unei corăbii pleacă. „*Tulpină*”, capul familiei, fiind parat regelui că și-a părăsit jurământul și patria, acesta a trimis un curier cu scrisoare către căpitanul corăbiei, poruncindu-i, ca îndată să trimită înapoi pe fugari. Pe lângă toate amenințările, căpitanul corăbiei nu satisface poruncei regești și din cauza, că însuși familia *Tulpină* nu mai voiește a se înapoi, știind, că ce pedeapsă grea o așteaptă. Încă în drumul lor pe apă, soția lui *Tulpină* visează un vis minunat. Istorisind bărbatului visul îi spune, că i s'a arătat un om alb, care i-a monstrat, pentrucă și-a batjocorit patria — părăsindu-o. Pentru aceasta îi va ajunge urgie mare.

și, că ea va naște în loc primejdios, amenințându-o cu moartea.

Și că patria nu și-or mai vedea-o nici când. Pruncul lor ce se va naște, va trăi, însă va avea foarte multe să pățească ș. a. m.

Din veseli ce erau până aci, după visul femeii, deveniri foarte triști. Vântul îngrozitor, ce amenința cu răsturnarea corăbiei, îi făcu să se cugete la vorbele înrușărilor, cari li sfătuiau să nu plece, și la visul femeii. De vântul acela corăbia fu răsturnată, iar liliputanii înghițiți de un chit. În pântecul chitului femeia născu, ei deveniri părinți.

Chitul fiind prins de niște pescari, fu tăiat și vândut, iar în scorbura unei măsele a aceluia, cumpărătorul află trei chipuri de om.

Liliputanii se rugară de pescar a fi cu milă către ei. Acela i-a dus cu sine și i-a ocrotit. Pruncului lor îi puseră nume „*Piticot* de un cot cu barbă cu tot”. Liliputanilor le umblă foarte bine în casa pescarului Ivan, manufactura lor era bine plătită la târgurile unde o ducea pescarul. Copilul lor mare ștrengar, se ascunde odată în buzonul hainei pescarului, și fu dus la târg făcând multe blăstămății fără însă ca pescarul să știe. Altădată se duse cu pescarul la cărciumă.

Tocmai atunci casa pescarului fu lovită de trăsnet și arse, părinții lui *Piticot* încă mor în foc. *Piticot* e ținut de familiile aceluia sat pe rând. Ajuns servitor la cărciumarul

satului, face tot felul de năsbuții. După moartea aceluia e dat afară chiar și din sat.

În iarbă culcat, scapă pe unul ce voia a se sinucide. Încurajază și-i promite a-l face om bogat, să-l ascundă numai în urechea calului său. De acolo va vorbi și face tot felul de comelii, nevăzut și astfel vor strânge mulți bani.

Prin o întâmplare neprevăzută însă *Piticot* e aruncat din urechea calului, și rămâne jos în câmp, unde dă de niște țigani răufăcători; — îi roagă să îl ia cu ei, spunându-le, că le va fi de folos. Îi iau. Când însă țiganii se sfătuiesc, să jefuiască pe un țaran bogat, *Piticot* nu împlinește porunca aceluia, ci pomenește din somn pe țaran, îi spune planul țiganilor, cari cad apoi prinși în mâinile aceluia, iar el se ascunde într'o puțină sub brânză. De aici ajunge aruncat în stradă, sub cuvânt, că găsimdu-l acolo, brânza ar fi fermecată. În sfârșit ajunge în desăgiu unui servitor al căpitanului Petrosu, care-și căuta amanta. Văzându-l căpitanul, la îmbierea lui *Piticot* de a-l face și pe el soldat, acela îl ia la sine în slujbă. Aflând unde e ascunsă amanta lui, *Piticot* ascuns într'o prăjitură, la masă îl descopere aceleia, că căpitanul e aci și dorește să o scape.

Deținătorul însă, prin puterea-i fermecătoare, produce întunec mare, prinde pe căpitan și pe servitorul său și-i arestează, iar pe *Matilda*, — amanta căpitanului —

o ascunde aiea. Piticot se ascunde într'un pepene, pe care îl trimise *Fredegarul* deținătorul, *Matildei* ca să-l mănânce, îi descopere totul, și-i spune să nu mănânce din pepene.

Fredegarul se hotărăște să omoare pe căpitan crezând, că prin moartea aceluia va influența asupra *Matildei*, ca să-l iubească pe el. *Piticot* însă, ascuns în odaia *Fredegarului* îl răpește talismanul aceluia, cu ajutorul căruia căpitan Petrosu împietrește pe *Fredegar* și oamniului, își scapă amanta și apoi execută pe deținătorul *Matildei*, în tocmă cum acela hotărâse a-l executa pe el. Cuprinde toate averile *Fredegarului*, iar pe *Piticot* îl ține la sine și-l îngrijește cu multă dragoste, până la moarte. Fondul corespunzător.

Forma greoaie; din punct de vedere gramatical, ortografic și stilistic necorespunzătoare. Se folosește singularul la plural și vice-versa în foarte multe locuri. Îngreuiază cetitul fluent, nefiind tipărită după ortografia Academiei. — Stilul greoiu nu atrage pe cetitor.

Strofa de la pagina 5 s'ar putea altcum rede, sau și elimina.

Valoarea educativă corespunzătoare. Potrivită pentru adulți de ambele sexe.

d) *Miorița. Doamnele. I. Miorița.* Cuprinsul: Trei ciobani, unul e Moldovean, altul Ungurean și al treilea Vrancean. Cei

motiv de deprimare, și că vorba e simplu de o rouă față a luplei, care se va începe, și anume, pe o basă mai favorabilă pentru noi, care va a căuța după puțină trupele noastre. Posibilitatea aceasta avem să o mulțumim admirabilei tinute a trupelor noastre în lupta din urmă de cinci zile. Putem liniștiți se așteptăm dezvoltările ulterioare."

Ziarul din Germania „Lokalanzeiger”, vorbind despre lupta aceasta dela Lemberg, o comentează astfel: „Ne este cu neputință să vorbim despre luptele de trei săptămâni ale vitejilor noștri aliați cu o preputere uriașă, fără a ne exprima admirația pentru tenacitatea și vitejia nelofrântă a trupelor austro-ungare. Când îi succede unei armate se lupte trei săptămâni între împrejurări nefavorabile, apoi oșobită stă totuși gata de bătaie în fața unei preputeri, fie că lupta a ramas nedecisă, ea s'a ales cu o învingere morală. Suntem mândri de aliații noștri de arme austro-ungari. Suntem convinși, că în viitorul apropiat vor tintui la faloasele lor steguri învingerea, chiar dacă ar fi lumea plină de Ruși."

Ziarul german „Vossische Zeitung” scrie apoi astfel: „Armata austro-ungară stă în noua ei poziție ca un dușman respectabil. Trupele austro-ungare s'au bătut până acum cu vitejii extra-ordinari, cu o preputere cum e cea pusă în acțiune din partea Rușilor. Conducerea armatei austro-ungare va sta căi și mijloace, de a egala inegalitatea numerică. Dacă se va întâmpla lucrul acesta în vremea apropiată, armata austro-ungară va lua iarăși ofensivă, și nu mai începe nici o îndoaie, că atunci va avea succes. Avem deplină încredere în vitejii noștri aliați de arme."

Desființarea capitulațiilor din Turcia.

Așa numitele capitulații nu sunt alt ceva, decât privilegiile acordate de Poarta otomană străinilor, mai ales în chestiuni economice.

Stăpânirea turcească, într-o notă trimisă marilor puteri, a declarat, că aceste capitulații nu se unesc cu suveranitatea Turciei și dau naștere la multe neînțelegeri în raporturile țării cu statele străine. De aceea, în interesul patriei, guvernul otoman este hotărât să desființeze cu 1 Octombrie 1914 privilegiile numite și să pună în locul lor principiile dreptului public internațional.

Presa din Constantinopol salută cu entuziasm hotărârea guvernului, zicând că Turcia și-a redobândit astfel deplina independență.

S'au organizat impozante întruniri de popor, la care au luat parte senatori, deputați și numeroși fruntași politici. Manifestații au înmănat marelui vizir o moțiune, în care stăpânirea otomană este felicitată pentru nota trimisă.

Câteva puteri, anume Rusia, Franța și Anglia, ba chiar și Italia, au protestat în contra desființării, declarând că nu vor recunoaște anularea în mod unilateral a drepturilor întemeiate pe învoială bilaterală.

Cu toate protestările, guvernul din Constantinopol nu se lasă intimidat, dar a amânat termiul desființării pe ziua de 1 Noiembrie. Afară de asta pregătește un proiect de lege, care va proclama de serbătoare națională ziua, când se desființază capitulațiile. O altă lege va cuprinde măsurile luate pentru înlăturarea numitelor privilegii.

Școalele străine au să fie considerate ca școale particulare otomane.

Poarta, începând cu 1 Noiembrie 1914, va pune dare de consumație pe zahăr, cafea, ceai, petrol, alcool, chibrite, hârtie de țigari și pe cărți de joc.

În legătură cu dispozițiile de mai sus este vorba ca și patriarhatul din Constantinopol să fie suprimat. Pasul acesta ar atinge în deosebi pe greci.

Regule pentru tratarea răniților.

Directorul de spital, Dr. Farkas László din Budapesta, secretarul „Crucei Roșii” ungare, a stabilit următoarele zece reguli sanitare, după cari este a se da primul ajutor celor răniți pe câmpul de război, pentruca vindecarea lor să se poată face cât mai repede:

1. Nu e permis, ca rănitul să umble cu mâinile pe rană, cu atât mai puțin ertat e să scociorască cu degetele în ea.

2. Nu e ertat să se sondeze rană, căci prin aceasta pot ajunge înăuntrul ei materii infectioase. Nu e ertat mai departe, ca rănii să i se aplice pansamente murdare. Legăturile să fie absolut curate, căci prin aceasta se ferește partea rănită de bacilii infectanți.

3. Nu e ertat să se caute după glont, pentru ca să fie îndepărtat cât mai repede. Operația aceasta se face numai în spital.

4. Nu e ertat nici să se spele rana și nici să i se aplice spălături cu așa zisele materii desinfectante. Îndepărtarea materiilor străine poate produce inflamația rănii.

5. Nu e permis să se schimbe încontinuu legăturile vechi cu altele noue. Schimbarea legăturilor e permisă numai în cazul, când cele vechi sunt pătrunse cu totul de sânge. În cazul acesta pansarea se va face cu cea mai mare grijă.

6. Nu e permis, ca rănile să fie cuse. Acesta se va face numai în cazuri speciale, la opinia medicului operator, care va avea grijă să se facă aceasta în condițiuni de curățenie cât se poate mai bune.

7. Medicului militar nu-i este ertat să se aventureze la așa numitele operații interesante, el trebuie să se țină strict de instrucțiunile în vigoare, date de autorități.

8. Nu e permis să se facă nici o abateră de aceste dispoziții, căci clinica nu poate fi purtată în tot locul, după trupele combatante; medicul mîntar să știe întrebunța cu cumpăt mijloacele necesare ce li stau la dispoziție pentru alinarea suferinței răniților și pentru tămăduirea lor. El însă nu trebuie să abuzeze de aceste mijloace.

9. Medicul militar trebuie să aibă întotdeauna înaintea ochilor împlinirea conștiințioasă a datorinței lui, chiar și în momentele cele mai critice. Pentru el nu există deosebire între rănit și rănit, fie acela dușman ori prieten, el trebuie să vină în ajutor tuturor de o potrivă.

10. Medicul militar însă nu trebuie să uite, că el e în primul rând soldat. El are stricta datorință să se îngrijască, ca rănitul să poată fi în curând transportat, aceasta atât în interesul stării sanitare a rănitului, cât și în interesul liberei mișcări a trupelor.

e pătrunzătoare. Asemenea jalei mamei sale, care aflând de lipsa lui, vine să-și caute feciorul. Aceeași mioriță însă, îi spune și ei, că n'a murit, ci s'a însurat cu o fată de crai pe o gură de rail Mama sdrobită de supărare, se întoarce adânc intristată, văzând că miorița cu voia-i tănuște moartea fiului său, lăsându-o să creadă, că s'a însurat, spre a nu-i cauza și mai mari dureri.

Fondul corespunzător.
Forma ușoară.
Valoarea educativă corespunzătoare.
Potrivită pentru elevii școlii de repetiție și adulți de ambele sexe.

2. Doamnele. Cuprinsul: Niște femei s'au ascuns de frica Tatarilor, și pentru ca să-și salveze onoarea, s'au aruncat într-o prăpastie și pieriră. Cinci tătari sub conducerea hanului lor, căutându-le prin munte, dau de trei Români, cărora le promite hanul „mari averi și slujbe”, dacă ei li vor spune locul unde sunt ascunse. Românii resping cu îndoaie toate promisiunile păgânului, preferă pierderea averilor lor și chiar și a vieții, decât să-și păteze fruntea cu rușine.

Fondul corespunzător.
Forma ușoară.
Valoarea educativă corespunzătoare.
Potrivită pentru adulți de ambele sexe.

c) „Cântece bătrânești”. În general: Cuprinsul poeziilor de sub Nri. 1, 2, 7, 8

NOUTĂȚI.

Din cauza sfintei sărbători, „Nașt. N. de Dzeu”, numărul cel mai de aproape al ziarului nostru va apărea Mercuri la ora obicinuită.

Răniți aduși la Sibiu. Marți și Miercuri au sosit la Sibiu două transporturi cu 494 răniți, dintre cari 14 au fost duși mai departe la Făgăraș. Greu răniți nu sunt decât vreo 30. Toți sunt îngrijiiți în diferitele spitale din oraș. Ieri, Joi, a mai sosit un transport de 300 de soldați, între cari și 40 de răniți ruși, precum și 3 prizonieri ruși.

Aniversare. La Sinaia și în alte locuri din România s'a serbat Sămbătă cu deosebită solemnitate a 37-a aniversare dela ocuparea Griviței. S'au ținut servicii divine și s'au rostit cuvântări ocazionale. Au urmat apoi defilări de trupe în fața numerosului public, care a luat parte la serbare.

Premiile Nobel și războiul. Se scrie din Stockholm: Pe lângă tot războiul, premiile Nobel se vor acorda și în anul curent. Au să fie distribuite premiile pentru chemie, fizică, știința medicală și pentru literatură. Prin acest fapt se va dovedi, că și în timp de războare mai există muncă pașnică și culturală. Premiile se vor da în Septembrie a. c. Fiecare din ele face 150 mii de mărci. — Premiul păcii, se prea înțelege, de astădată n'are să fie distribuit. Se poate însă, ca premiantul să fie numit în anul curent, ear premiul să i se dea în anul viitor 1915.

Neînțelegeri între conducători. Ministrul rusesc de război, Suhomlinov și-a dat demisiunea, deoarece s'au ivit divergențe de păreri între dânsul și între generalisimul Nicolae Nicolaevici. Suhomlinov a declarat în casinoul militar din Petersburg, că marele duce se ferește de Germania și nu are curejul de-a o ataca cum se cade.

Voce rusească în contra Angliei. Semioficiosul Ruscoe Slovo din Petersburg osân-dește în vorbe aspre felul de luptă al englezilor și-l asimăna cu diplomația engleză. Anglia și-a călcat cuvântul, zice ziarul, și numai din cauza aceasta au putut germanii să ocupe Bruxela fără nici o rezistență. Unde se găsește la adecă armata engleză? Întrebă Ruscoe Slovo. Noi credeam, că are să sosească un nou Wellington, care să salveze frumosul oraș al Belgiei.

„Vatra Școlară”, considerând că un număr mare de învățători este la oaste, va continua să apară numai după terminarea războiului.

Pentru patrie. Un fiu al lui Sasonov a căzut mort pe câmpul de luptă în Prusia ostilă. — Fiul lui Deleassé a ajuns în captivitate germană și a fost dus la Halle.

Deschiderea universităților în Germania. Ministrul de cuit german înștiințează, că prelegerile la universități și la școale superioare de tehnică se vor începe regulat și în semestrul de eamnă al anului școlar 1914-15, întocmai ca și la 1870-71, deși ici colo, după împrejurări, în formă mai restrânsă.

Distincție. Împăratul Wilhelm a conferit comandantului suprem al armatei austro-ungare, arhiducelui Frideric, crucea de fier clasa I și II.

Prizonieri aduși în Austro-Ungaria. În monarhie se află până acum 41 mii ruși în captivitate, precum și 8 mii de sârbi. Tunuri au fost cucerite trei sute.

Holeră. Ministrul nostru de externe arată, că în Podolia Rusiei s'au bolnăvit până la 2 August 303 persoane și au murit 115. Acum se ivesc acolo cam 400 cazuri pe săptămână. Holera izbucnește și în alte localități rusești și mereu se întinde.

Voluntari flămânzi. Din corespondența unor soldați, cari au trimis acasă la München știri din război, ziarele află că mai multe companii de voluntari francezi au trecut ca prinși în tabera germană, de oarece patru zile n'au primit nimic de mâncare.

Revoluție în Maroc? Din Italia se vestește, că în Maroc a izbucnit revoluția împotriva Franței. Garnizoanele reduse franceze nu se mai pot susține în fața năvălei marocanilor.

Proiectilele dum-dum. Prezidentul republicii franceze, Poincaré, a trimis o telegramă prezidentului Wilson, declarând de calomnie afirmarea germanilor, cari zic că în fabricile din Franța au fost pregătite gloanțele dum-dum. — Poincaré însă nu voește să primească propunerea autorităților guvernului american, ca să se încredințeze o comisiune pentru a stabili adevărul.

În mormântul comun. Una din primele jertfe ale războiului european a fost principele Ernest de Sax-Meiningen, care și-a eflat moartea eroică pe pământ francez. Înainte de a muri a scris în notițele sale din război următoarele: „Nu mă îngropați în cavoul princiar, ci mă așezați în mormântul comun al ostașilor viteji. Puneți pe grămada de pământ, ce ne acopere, o cruce simplă; aceasta este de ajuns pentru fiii Germaniei“.

Călugari în legiunea polonă. Doisprezece călugari franciscani s'au anunțat să facă serviciu activ în legiunea polonă. Considerând că autoritățile bisericesti și-au dat învoirea, călugării au fost înrolați în șirul legionarilor.

Ce visează unii englezi. Lordul Beresford a ținut la Leeds o vorbire și a zis: „Pacea are să fie încheiată la Berlin. Flota germană trebuie nimicată și cufundată. Toate porturile din Germania au să fie distruse. Fabricile Krupp să se arunce în aer, ear canalul Kiel dăruit Danemarcei! — Ce va fi zis publicul la aceste dorințe ale viteazului lord, nu se știe. Dar flota engleză, deocamdată, nu voiește să iasă din impasibilitate.“

Bioscopul Apollo, de pe piața Hermann, va reprezenta Vineri și Sămbătă în 18 și 19 Septembrie n. 1914 următorul program: Sevilla, după natură, colorat. La altar salvată, dramă într'un act. Max la spânzura-toare, umoristic. Scris și predat de Max Linder. Răzbumare și iubire, dramă în 2 acte. Film italian din fabrica „Literaria”. Fritzchen nu poate suferi pisicile, umoristic.

Dela Uniunea femeilor române din Ungaria.

La Colecta D-nei Ana Filip, președinta R. un. fem. rom. din Abrud și jur, au contribuit în favorul marelui orfelinat:

Aurora, Inst. de credit 10 cor., D. Bordea 4 cor., Buceșan Sofia 3 cor., Brascoviția Simion 1 cor., Ciura Eugenia 4 cor., Crișan Matilda 2 cor. Carlig Ioan 80 bani, Dr. David Candid 5 cor., Dr. David Gheorghe 5 cor., David P. Marioara 5 cor., Draia Iosefina 2 cor., Deonca Ana 2 cor. Deonca Maria 2 cor. Danciu Gheorghe 1 cor. Filip Ana preș. 20 cor. Faur M. Ida 5 cor. Faur Alexandrina 4 cor. Dr. Fodor Aneta 2 cor. Feszt Netti 1 cor. Giurhescu Iulia 2 cor. Gombos Ana 2 cor. Lazu S. 4 cor. Lobonțu Ana 2 cor. Comorami Lina 1 cor. Manovici Ecaterina 3 cor. Manovici Nicolae 2 cor. Moldovan Mali 3 cor. Mătușiu Iuliu 2 cor. Muntean Rosini 2 cor. Mera Gheorghe 30 bani, Oniciu Smion 10 cor. Olariu Veturia 2 cor. Dr. Pop. Laurențiu 10 cor. Pop Vilma 2 cor. Popoviciu Silvia 5 cor. Roman Bazil 1 cor. Sturza Maria 4 cor. Stoica v. d. 2 cor. Sturza Nicolae 2 cor. Suciu Otilia 2 cor. Stoica Amalia 1 cor. Verzariu Nicolae 2 cor. Vass Maria 3 cor. Târnoavean Florentina 4 cor. Tuhaș Maria 1 cor., Tuhaș Alexandru 1 cor. cu totul 154 cor. 10 bani.

(Va urma).
Maria B. Baiulescu
președintă.

Nr. 812/1914.

(585) 2-3

Concurs.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci mai jos arătate se publică concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

1. La școala gr.-or. română din Părău în sensul ord. Nr. 10.154 școlar a. c. din oficiu.

Emolumentele împreună cu acest post sunt: dela parohie 600 cor., din arunc și cele 5%, restul dela stat dacă se va primi. Cuartir în natură și 20 cor. relut de grădină.

2. La școala gr.-or. română din Sercăița, cu salar 100 cor., care se va primi dela comuna bisericească ca repartitie după dare. Restul de 1100 cor. se va întregi prin ajutor de stat, care se va cere după alegere pe baza documentelor celui ales. Numai dacă se va obține. Cuartir în natură și grădină.

Pe lângă îndatoririle regulamentare alesul va fi dator să cânte răspunsurile la sfta liturghie. Are a ținea strana stângă la utrenie și vecernie și a conduce grădina de pomărit și legumărit.

Cei cu pregătiri muzicale mai înalte vor fi preferiți.

Dela concurenți se recere a se prezenta înainte de alegere la biserică, spre a-și arăta dexteritatea în cântări.

Făgăraș, la 1 Septembrie 1914.

Oficiul protopresbiterial al tractului Făgăraș, în conțelegere cu comitetele parohiale.

Nicolae Borzea
protopop.

„BIBLIOTECA ȘAGUNA“
REDACTATĂ DE Dr. I. LUPAȘ, SĂLIȘTE

A apărut și se află de vânzare la

Librăria arhidiecezană, în Sibiu

Nr. 1.

Însemnătatea bisericii

Nr. 2.

Despre pocăință

Nr. 3.

La ziua sf. Andreiu

Prețul à 10 fl. + porto 5 fl.

Nr. 4-5.

Temeliile traiului nostru

Nr. 6-7.

**Sfânta Scriptură
în limba românească**

Prețul à 20 fl. + porto 5 fl.

Nr. 8-9-10.

Spice

din istoria noastră bisericească

Prețul 30 fl. + porto 5 fl.

Nr. 11-12.

Calea bisericii
prelucrată și întregită
după episcopul Nicodim din Huși.

Nr. 13-15.

Vieța

unei mame credincioase

de

Dr. I. Lupaș.

Prețul à 20 fl. + porto 5 fl.

A apărut și se află de vânzare la
Librăria arhidiecezană în Sibiu:

Notițe

despre

întâmplările contemporane

scrise de

Ioan cavalier de Pușcariu.

Prețul broș. 3 cor. + porto 20 fl.

Legat cor. 3-50 + porto 30 fl.

Croitorie modernă.

Subsemnatul măestru croitor, absolvent al academei de croitorie din Budapesta și înzestrat cu cunoștințe temeinice, câștigat timp îndelungat în cele mai renumite ateliere din patrie și din România, cu începere din 1 Septembrie n. c. mi-am deschis

salonul de croitorie modernă

pentru vesminte bărbătești, pentru reverenzi etc.,

în strada Măcelarilor Nr. 30, parter, cătră stradă (lângă rezidența arhiepiscopescă și peste drum dela Catedrală) și executat cu toată acurata și cu prețurile cele mai moderate posibile tot felul de lucrări din această branșă.

Rog binevoitorul sprigin al inteligenței și al preoției noastre din Sibiu și din provincia.

Sibiu, 1 Septembrie n. 1914.

Cu toată stima: **Alexandru Fărcaș**
croitor.

(581) 3-4

La **Librăria arhidiecezană, Sibiu**, se află de vânzare editura proprie:

EVANGELIA

legătură foarte fină în catifea, coloare bordo, cu patru evangeliști în față și la mijloc restignirea, tot aceeași și în dos, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **150 cor.**

Aceiaș legătură cu patru evangeliști, restignirea la mijloc, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **135 cor.**

Aceiaș legătură, în față cu patru evangeliști și la mijloc restignirea, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc cu o cruce, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **100 cor.**

Evangelia legată în piele Chagrin pe ambele părți imprimată evangeliștii și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copcii, cu cutie de păstrat **35 cor.**

Evangelia legată în piele roșie, cu cadru aurit și la mijloc cu o cruce imprimată, foile colorate galben, cu copcii **25 cor.**

ICOANE SFINTE

pictură de mână în oleu, pe pânză, în orișicare mărime, pe lângă prețurile cele mai moderate ofere:

Librăria Tipografiei arhidiecezane

Sibiu, strada Măcelarilor Nr. 45

I.
Adormirea Maicei Domnului
Bunavestire
Nașterea Domnului Iisus Christos
Fuga la Egipt
Iisus în biserică de 12 ani
La nunta din Cana
Iisus pe mare
Invierea lui Lazar
Schimbarea la față
Răstignirea lui Iisus Christos
Punerea în mormânt
Invierea Domnului
Înălțarea — Floriile
Tăierea împrejur
Nașterea Maicei Domnului
Pogorârea Duhului sfânt
Nașterea sfântului Ioan Botezătoru
Grigorie, Vasilie și Ioan
Adormirea sfintei Ane
Aflarea capului sf. Ioan Botezătoru.

II.
Iisus pe Cruce
Înălțarea sfintei cruci
Iie prorocul în carull de foc
Tăierea capului sfântului Ioan
P. Grigorie teologul
Sf. Vasilie

III.
Botezul Domnului
Constantin și Elena
Sfântul Dumtru călare
Sfântul George
Maica Domnului
Petru și Pavel
Arhanghelii Mihail și Gavriil
P. Ioan Gură de aur
PP. Ioachim și Ana

IV.
Arhanghelul Mihail
" Gavriil
Apostol ori-care
Domnul Christos
Iisus în muntele Maslinilor
Sfântul Dumtru
Sfântul George
Ilie Prorocul
Ioan în pustie
Sfântul Nicolae
" Simeon
" Andreiu
Evangelistul Ioan
" Luca
" Marcu
" Mateiu
Prorocul Zaharia
Apostolul Iacob
" Filip

	Grupa I.					Grupa II.					Grupa III.					și Icoane din Grupa IV.					cor. foarte fine
	Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					
	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	
foarte fine Cor.	39-20	44-80	58-80	81-20	106-40	35-—	40-60	51-80	70-—	89-60	30-80	37-80	46-20	61-60	78-40	28-—	34-60	42-—	56-—	70-—	
fine . . .	26-60	29-40	46-20	56-—	72-50	23-10	27-30	40-60	49-—	65-80	20-30	23-80	35-—	43-40	60-20	18-20	21-—	30-80	39-20	56-—	„ fine.
simple . . .	14-—	16-10	18-20	26-50	36-40	12-60	14-—	16-10	23-80	32-20	11-20	11-90	14-—	21-70	29-40	9-80	10-50	11-90	9-60	26-60	„ simple.

Prețurile indicate în șema de sus sunt a se înțelege numai la icoane pictate pe pânză și fără cadre (rame). La dorință se pictează însă și pe lemn, tinichea și aluminiu.

Deasemenea și cu angajamentul pentru **prapori** din orișice fel de materii și de orișice coloare pe lângă condițiile cele mai favorabile